

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۲/۰۸

ولي الله ملكزی

په مکه کې د یوې نصرانی جنازه؟!

د غم او زغم په غوریدلي لمن کې، د گډ سوله ایز ژوند د ستري تابلو څو گوتي په شمار خیرن او څه ځلیدلي انځورونه. کله چې د شوروي اتحاد دیکتاتور سټالین مړ شو نو خروشچوف او سیاسي پولیت بیرو د تفاهم، درناوي او گډ سوله ایز ژوند د فلسفي نغاړه وډنگوله، نو پراوډا ولیکل: د شوراگانو د هیواد ټول وگړي سم برابر او د خپل نظر مالکان دي. خو مازي څو میاشتي وروسته ولیدل شول چې په مسلماني مرکزي آسیا کې په زرگونو انسانان، څوک ووژل شول او ځیني د سایبریا کمپونو ته واستول شول.

د وال سټریټ جورنال، بي بي سي او الجزیرې د راپورونو له مخې، همدا اوس په سین کیانگ (ختیز ترکستان) کې څه باندی یو ملیون ایغوریان د کورونو د واپس له ویرې نه، بلکې د خپلي عقیدې له امله په زندانونو کې پراته دي. د چین د ۴/۱ ملیارده وگړو پدغه پراخه وطن کې د هغوی د گډ ژوند، ساده حق او ملي هویت، د شک او گواښ په زولنو تړل شویډی. په برما کې د روڼگیا په سلگونو بی گناه ولسي وگړي د نوبل جایزې گټونکي (انگ سان سوچي) د بنو لاندې، د کټاسو بودايي راهبانو لخوا ژوندي وسوځول شول. د سلگونو میرمنو د عفت جنازي پورته شوي او د اراکان څه باندی اوه لکه بی وده بی کسه وگړي بنگله دیش ته په کډه کولو اړ شول. په هندوستان کې چې د غټي ډیموکراسی خاوره بلل کیږي، له هر ځایه راغلو کډوالو ته تابعیت او پناه ورکول کیږي خو مسلمانان لدی امتیاز څخه محروم دي. څلویښت کاله وشول چې په ایران کې د آیت الله گانو مطلقه واکمني ده. هره خوا، د دوی په اصطلاح له شیطان بزرگ سره د دغرو او لاپو شاپو شعارونه اوریدل کیږي او هر څه د اسلام په خم کې رنگ او ځل بل وهي. خو گورو چې یواځې په تهران کې ۲۸ سنیگاک (د یهودانو معبدونه) او ۷۱ کلیسای له دولت سره ثبت نام او دروازي یی پرانیستي دي، مگر د تهران د نیم ملیون سنیانو لپاره د یو جامع جومات د جوړلو اجازه نشته. دا د هغې ناسور شوي غمیزي مشیت نمونه خروار بیلگي دي چې د زغم او ټولنیز عدالت په وړاندی یی دنگ دنگ دیوالونه درولي او د انساني اقدارو رنگ یی تټ او ککر کړیدی.

له بله پلوه، د مسلمانانو خپلمنځي اړیکې او له نورو سره د گډ ژوند کولو اصول، په څو قرآني آیتونو کې بنی په گوته شوېدي: (لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ - ستاسی لپاره ستاسی دین دی او زما لپاره زما خپل دین) بل ځای فرمایي (تاسو هغه چا ته سپکي سپوري مه وایئ څوک چې پرته له الله د بل چا عبادت کوي، ترڅو دوی الله ته د دښمنی او ناپوهی له مخې بد رد ونه وایي) د بقري په سورت کې داسی راغلي (لا اکره فی الدین - په دین کې زور زیاتی او تشدد نشته).

د یو تاریخي سند په توگه، هیخ خلیفه، هیخ صحابي او هیخ تابعي د خپلو فتوحاتو په ترڅ کې یوه کلیسا او د یهودو یو معبد هم ندی وران کړی. د عمر فاروق په خلافت کې، د عمرو بن العاص په مشرۍ مصر ونیول شو، نو د فرعونیانو د مقبرو تر څنګ یی د دیو په څیر د ابوالهول مجسمه، د یهودو کنائس او یوه کلیسا هم رنګه نکره. د امویانو د واکمنی په مهال، د عمیر اللیثي او احف بن قیس لښکرې کابل ته را ورسیدی خو د بامیانو بتان یی روغ رمټ پرېښودل.

د صلیبي جنگونو په مهال (۱۱۸۸م) کال کې د بیروت محاصره اوږده او خلک له لوړې سره مخ شول، نو صلاح الدین ایوبي د کلابندو مسلمانانو لپاره په خوراکی توکو ډکې بیړۍ واستولې او امر یی وکړ چې د ښار مسیحیانو ته دی هم مرستی ورکړي. کله چې مغلو او تتاریانو په ۶۹۹ هجري کال کې دمشق تر خپلي ولکې لاندې راوست نو د مسلمانانو ترڅنګ یی یهود او مسیحیان هم بندیان کړل. د جنګي تبادلې په خبرو کې امام ابن تیمیه هغوی ته د روغې جوړې لپاره شرط کیښود چې د مسلمانانو سره جوخت به یهود او نصاری هم آزادیږي، ځکه چې هغوی زمور رعیت او هیواد وال دي.

په ۸۶ هجري کال کې د امویانو لخوا په دمشق کې ستر تاریخي جومات جوړ شو. د لمرنیو اوو پېړیو لپاره دغه جامع جومات په دوو برخو ویشل شوی او غټه دروازه یی شریکه وه. مسلمانانو به بنی خوا ته خپل لمونځ او تلاوت کولو او مسیحیانو به په کین اړخ کې د خپل عبادت مراسم تر سره کول. دغه اموي مسجد چې تر ننه آباد دی، بیا د دواړو خواوو

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بنې پاڼوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

په خوښه، يواځې جومات پاتې شو او مسيحيانو ته بل ځای ورکړل شو چې ځانله کليسا جوړه کړي. د امام احمد بن حنبل په جنازه کې د مسلمانانو ترڅنګ د يهودو، مسيحيانو او هندوانو له سترګو د اوبنکو سيلابونه روان وو او د جنوبي افريقا د نلسن منديلا او انګريزي شهزادګۍ، ډيانا په ماتم کې ځينو مسلمانانو هم انګولا وکړه.

په نيوزيلنډ کې د تير کال د مارچ پېښې وښوده چې ستونزه په مذهب کې نده، ځکه خو د دغه هيواد ځواني نصراني صدر اعظمي (جسندرا آرډيرن) په جومات کې د ۵۹ لمونځ کونکو قاتل، سپين پوستي ترهګر وبللو. په ټول ملک کې يې ماتم اعلان کړ، تور ټيکړی په سر او د غمزپلو کورنيو غړي يې بيل بيل په غير کې ونيول. په جومات حمله يې، په ټول هيواد بريد وګڼلو، کوم چې د ګډ ټولنيز ژوند او ملي هويت د بقا او ارتقا يوه ښه بيلګه وه. دغه سياسي مشره د وطندارۍ په مفهوم پوهيدله چې ټول وګړي پرته له دين، مذهب، ژبې، رنگ، تعليمي او مالي سطحې په پام کې نيولو سره، يو شان او برابر حقوق لري. ټولو ته جوتې ده چې زموږ په دين او رښتيني ډيموکراسۍ کې، هيڅوک له هيڅ چا پورته ندی او هيڅ کس له بل کس څخه کم ندی، مګر هغه څوک چې د تقوی او انسانيت ته د خدمت ګراف يې تر نورو لوړ وي.

ولی تر هر چا وړاندې، په مدينه منوره کې حضرت پيغمبر (ص) له يهودو، مسيحيانو او حتی پېژندل شوو منافقينو سره سوله ايز ژوند او معاهدې کولې، د هغوی جنازو ته دريدلو او د مريضانو پوښتنه يې کوله. خپله لور او نژدې ملګري يې د حبشي نصراني پاچا، نجاشي ته واستول او کله چې وفات شو نو په مدينه کې يې د هغه غائبانه جنازه وکړه. کله چې د هجرت په نهم کال د نجران د مسيحيانو ۱۴ کسيزه ډله مدينې ته راغله، نو پيغمبر (ص) ورته اجازه ورکړه چې د ده په جومات کې خپل مذهبي شعائر تر سره کړي.

امام ابن شبيهه يو حديث رانقلوي چې: د مشهور صحابي، الحارث بن عبدالله مور چې د عبدالله المخزومي ميرمن او له حبشي څخه راغلي نصراني وه، په مکه کې وفات شوه. نو دغه وخت د حضرت پيغمبر زښته ډير اصحاب لا ژوندي او په مکې مکرې کې اوسيدل. د دغو اصحابو ګڼ شمير سره دی چې پوهيدل دغه ميرمن يوه مسيحي ده، خو بيا يې هم جنازه ته ورغلل او خواخوږي يې ورسره وکړه. ځکه هغوی پوهيدل چې د ټولني د افرادو ترمنځ زغم کول، يو د بل منل او په کلتوري ارزښتونو باور لرل، خپلمنځي اړيکې کوشير او د انساني کرامت پيوندونو ته غوټې اچوي. اوس پدی خبره د چا سر نه خلاصيري چې آيا د حضرت پيغمبر دغه اصحاب به د خپل نبي په سنتو سم برابر او ښه پوهيدل، که زموږ په سيمه کې د حورو او غلمانو دا اماتور شوقيان؟ چا چې د ځوارلسو پېړيو مسلمان ولسونه پدی څلورو لسيزو کې د افراط په قمچينه تغمه تغمه او د خپل ځانګړي ديني هويت په بټۍ کې وريت وريت کړل؟؟

يادوونه: په منني سره، ما د پاسنۍ ليکنې په ليکنه کې د الجزيرې د نړيوالې شبکې څخه اقتباس او د وال سټريټ جورنال او القدس العربي د ورځپاڼو، د مولوي سرفراز جانباز له تفسير، د البدايه و النهايه تاريخ، ګوګل او ويکيپېډيا څخه استفاده کړيده.